

LALƏ İSMAYIL

POEZİYA ÇƏLƏNGİ

***

Kimlərdir sənə qənim, kimdir səndə yaylıyan?
Açıb acgöz divləri, qucağına haylıyan?
Talayıb sərvətini, əsrlərdir paylıyan,
Qarıxdı yad torpağa, Dərbəndin çarəsi var?
Görən bu məmləkətin ağrısız harası var?!

Bir zamanlar mənimdə, soysuza vətən oldu,
Adət, ənənə bilməz, toysuza vətən oldu,
Tərhanlar oylağıydı, donsuzla vətən oldu,
İravan, Zəngəzurun qart basmış, xorası var,
Görən bu məmləkətin ağrısız harası var?!

Bir vaxtlar Əhər mənim Günəş idi üzümə,
Bəzz Qalası nurunu axırdadı gözümə,
Əl qoydu Ərdəb ilə, toxundu Təbrizimə,
Araz bölüb canımı, o tayda parası var,
Görən bu məmləkətin ağrısız harası var?!

On səkkizin ləkəsi hələ silinməmişdir,
Nəmərdə qucaq açıb, bu xalq qonşum demişdir,
Bilməmiş, iblis üzün nəfsində gizləmişdir,
İyirminci əsrin də Xocalı qarası var,
Görən bu məmləkətin ağrısız harası var?!

Sındırdın, şüşə könlüm, nigarandır Şuşuya,
Varmı görəsən biri, Xan Şuşama oxşaya?!
Damarımda qanımla, quruyan İstisu'ya,
Bir Kəlbəcər həsrəti, bir Laçın yarası var,
Görən bu məmləkətin, ağrısız harası var?!

Ağdərə, ay Xocavənd, ay Vətən, hanı yiyən?
Ağdamdır qolu bağlı, "bir kimsənə yoxdur" deyən,
Əsir düşüb yağırıya, illərdir inildöyən,
Fizulidə qədimdən Azıx Mağarası var,
Görən bu məmləkətin ağrısız harası var?!

Toxunmayın yarama, Cəbrayıl qan izimdir,
O yerlər intizarım, yarım qalmış özümdür,
Şhidim düşən torpaq, kilitlənmiş sözümdür,
Qanımdan od götürmüş, közərən laləsi var,
Görən bu məmləkətin ağrısız harası var?!

Yaş tutub ölüsünə, səhər, axşam ağlayan,
Susdurulub dil dodaq, tapıb imkan, ağlayan,
Oğulları, ərleri, diri, nakam ağlayan,
Qubadlımın Bərgüşad, Həkəri n'lası var,
Görən bu məmləkətin ağrısız harası var?!

İgidlər doğan torpaq, hər oğul bir ər idi,
Ərlərlə baş aparmaq ən böyük hüner idi,
Sızdırıldı, araya nəmərd öli yeridi,
Zəngilan torpağı da sirr dolu, qalası var,
Görən bu məmləkətin ağrısız harası var?!

Qışı donub sinədə, açılmayı yazı da,
Xəyanətin qurbanı, gəlini də, qızı da,
Kəsilibdir sorağı, almıram bir yazı da,
Qarabağ adlı dustaq, nigaran balası var,
Görən bu məmləkətin ağrısız harası var?!

Niyə qismət olmadı yumruq kimi bir olmaq?
Bir amala söykəlib, birləşərək pir olmaq,
Sözde deyil, əməldə azad olmaq, hürr olmaq?
Bütöv Azərbaycanın nə böyük bəlası var,
Görən bu məmləkətin ağrısız harası var?!

***

01. 04. 2020

Hər insanın içində bir neçə "mon" oturur. Biri ağılda, biri ruhunda, biri qəlbində, biri də nəfsində. İnsan o "mon"lərdən birini mütləq ki, daha yaxın hiss edir ÖZünə. Başlayır onun dedikləri ilə oturub, durmağa. Ağılda otur-

muş "mən"i dinləyən hər zaman tədbirli olur. Olmuşlardan olacaqların dərşini alır. Çalışır səhvləri təkrarlamasın. Ruhunda oturmuş "mən"i dinləyən, bu dünyadan daha ötkiləri görməyə çalışır, hər kinli kəsin, girməyəcəyi, görməyəcəyi, xəyalarda özünə bir dünya qurur. Qansız, qadasız, tər-təmiz, pak. Yəni, bu dünyanın insanı olmur. Qəlbində oturan "mən"i dinləyən, hər şeyə sevgi, qayğı, nəvazişlə yanaşır. Boğazına qədor nifrət dolu insanlara belə, yazdığı gəlir, onlara qayğı ilə yanaşır, mərhəmət əlini uzadır. Bir sözle, "sən nə qədər pislik edirsən et, yaxşılıq üçün yarandım və dəyişən deyiləm", deyir. Hə, bir də var nəfəsində oturan "mən"i dinləyən. Onun işi şeytan barmağındadır. Şeytanlar göstəriş verir, o da hərəkət edir. "Dedilər, deyirlər, demişdi..."lərə dolanır. Özü olmağı özge buyruğunda görür. Amma mütləq bu dörd "mən"lər hər insanın içində var. Gəlin, bizə sevməyi öyrədən, yaşatmağı bacaran, sevdiron, yaşadan MƏNİ gözdürək içimizdə. Bu mən"lərin ən gözəllərini MƏN"liyimizə sığdırmaq. Çünki BİZ bunu bacarıraq.

***

Əgər mənə sənəndən soruşan olsa,
Deyərsən, ay idi, dolandı, getdi.
Sığdırıb dünyanın qəmin köksünə,
Dərdin şaxtasına qalandı, getdi.

İnsaf eyləmədi bəxt yazan yenə,
Düşdü taleyinə göy xəzən yenə,
Kimdir bu yuxunu tərs yozan yenə,
Ömrünün baharı talandı, getdi.

Nələr çəkdiyini bilən olmadı,
Alıb qəm yükünü bölən olmadı,
Əhdi yada salıb, dönen olmadı,
Son dəfə gəriyə boylandı, getdi.

***

Qartalın qanadın kəsib, zindana,
Salırq, deyirik, bəla çıxarır.
Evimdə xoxanlar deyir "can-cana"
Boz qarğa başımda bala çıxarır.

Orda qəbirləri "oxşayır" dığa,
Peysəri yağlayır burdakı "ağa",
İtib, astanadan verir qabağa,
"Kişi" söhbətinə xala çıxarır.

Milyonlar dolayıb bir barmağına,
Döndərib noxtalı, yük uluğına,
Sürtüb qəpik-quruş əl-ayağına,
Çağırıb itləri, yala çıxarır.

Kərpici maddahlıq, suvağı tərif,
Həriflərdən xoşca bazayır hərif,
Cəlladı sallayır gövdəmidzən küf,
Şairi boxçadan mala çıxarır.

Cücərib, qalxanı başından döyür,
Varını talayıb, haqqını yeyir,
Rəml atıb, qırx kərə, "bəxtə bəxt!" deyir,
Lalənin qismətini fala çıxarır.

15.04.2020

***

Əcəlimdir, vermird möhlət,
Zulmü arşə çatan gözəl.
Dodağı bal, dili şərbət,
Küsdürüb, söz atan gözəl.

Rüzgar alıb örpəyini,
Əsdirir tül köynəyini,
Dəstələyib atəyini,
Dünyaya naz satan gözəl.

Baxışa bax, ocaq közü,
Qəsd eyləyib yara özü,
Tələ qurub qara gözül,
Kipriyi ox, batan gözəl.

Təli cəllad, sinəsi nə?
İncə yeri, sinə, sinə,
Düş bu canın sinəsinə,
Üzü köksə yatan gözəl.

Bir baxışdan xallanaraq,
Başın önə sallanaraq,
Lalə kimi allanaraq,
Həyə edib, utan gözəl.

***

"Tənqid necə də gözəl olarmış! Bu zaman poeziya bir məhvar kimi qarşında fərəğət dayanır. Sözləri, fikirləri, mənada ifadə bacardığını tərzində çəkmək fikrinə düşdüm. Təəssüf! Həmin müqabilə mizan daşların yox idi". Nurulla Alıyev

Çözmüş, günə qurban deyərək dağlar ayazı,
Açmış yaxasın sübhçağı tezdən yələ hərdən.

Qaçmış dərənün boz dumanı, çağlamış arzu,
Vermiş xəbərin bülbülü yazdan çölə hərdən.

Kirpik sürünür, qarə gözə eyləyir nazı,
Yar al yanağı qışqırır üzde telə hərdən.

Aşiq yaraya məlhəm edib, bağlayır sazı,
Bir türkü yazım, söyləyin bizdən elə hərdən.

Gizlin baxışın çöhrəm üstə qan salar izi,
Çək sevgimizin rəsmi sözədən dilə hərdən.

Açmış, çəmənin lalələri oxşayır gözü,
Gəl olma xəsis, bük yan düzde gülə hərdən.

Şaxta asılıb pəncərəsindən, canının yandırır buzu,
Qor söhbət edir gizlicə közdən külə hərdən.

Tənbel görünür ömrü yarı, eşqə tamarızı,
Lalə nə çəkir kaş görə azdan, bilə hərdən.

15 04 2018